

สรุปเนื้อหา + ข้อสอบ

A-Level

ภาษาไทย

(A-Level 81 Thai)

มั่นใจเต็ม 100

เหมาะสำหรับนักเรียน ม.ปลาย (และ เด็กชิว) ที่ต้องการเตรียมตัวสอบ A-Level วิชาภาษาไทย
ครบถ้วน ตรงจุด ทบทวนง่าย ใช้เวลาไม่นาน ฝึกฝนผ่านแนวข้อสอบอัปเดตล่าสุด

- สรุปเนื้อหาภาษาไทย ม.ปลาย ง่าย ครบ เน้นให้ตรงตาม Exam Blueprint
- เสริมเทคนิควิธีจำ และ ทริคการทำข้อสอบ ทำข้อสอบได้ทันเวลา และ ได้คะแนนสูงสุด
- ฝึกฝนด้วยแนวข้อสอบ 8 ชุด (400 ข้อ) อัปเดตจากการสอบปีล่าสุด พร้อมเฉลยอย่างละเอียด

IDC

PREMIER

มีเพียง “ความรู้” เท่านั้นที่มนุษย์ใช้พลิก “โลก”
และเปลี่ยน “ชีวิต” เราจึงสร้างสรรค์ และส่งมอบ “ความรู้”
ในรูปแบบที่ดีกว่า เพื่อให้คนไทย “เรียนรู้” ได้ตลอดชีวิต

Only “Knowledge” can help human
change “The World” and “Their Lives”.

With this truth, it drives us to deliver
“Knowledge” for Thai being able to
“Learn” better everyday.

Think
Beyond

สรุปเนื้อหา + ข้อสอบ A-Level ภาษาไทย (A-Level 81 Thai) มั่นใจเต็ม 100

AUTHOR

ณปภัช นิรมลวณิช

EDITORIAL

พรรณณิดา วาสกุล

PRODUCTION MANAGER

วรพล ณีกุล

GRAPHIC DESIGNER

ชวพันธ์ รัตนะ

PAGE LAYOUT

วุฒิพันธ์ สมพระเมฆ

PROOFREADER

สุนทรี บรรลือศักดิ์

PUBLISHING COORDINATORS

สุภัตรา อาจปรุ, สุรีย์รัตน์ จิ๋ว

PRODUCT SPECIALIST

ศรัณย์ คมขำ

PUBLISHED AND DISTRIBUTED BY

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901

อาคารจัดมินิอินเตอร์เนชั่นแนลทาวเวอร์

ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

สมาชิกสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 121

โทรสาร 0-2962-1084

ร้านค้าและตัวแทนจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 112-114

โทรสาร 0-2962-1084

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2566

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

ณปภัช นิรมลวณิช

สรุปเนื้อหา + ข้อสอบ A-Level ภาษาไทย (A-Level 81 Thai)

มั่นใจเต็ม 100

นนทบุรี : ไอดีซีฯ, 2566

232 หน้า

1. ภาษาไทย--ข้อสอบและเฉลย

I ชื่อเรื่อง

371.262

BARCODE 885-916-101-084-5

เครื่องหมายการค้าอื่น ๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้น ๆ

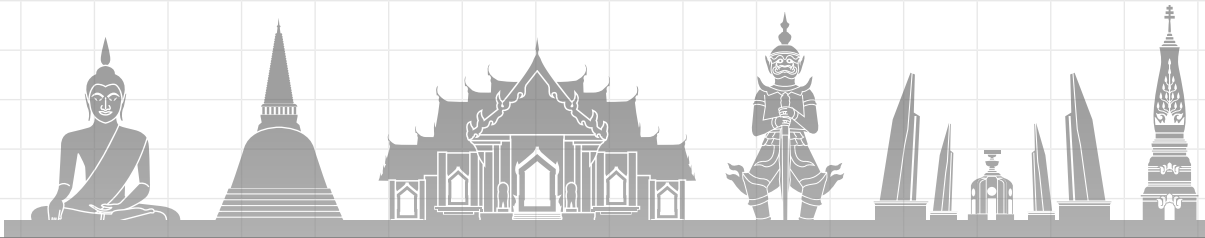
สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดยบริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าในรูปแบบใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้จัดพิมพ์เท่านั้น

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ที่มีคุณภาพสู่ผู้อ่านชาวไทย เรายินดีรับงานเขียนของนักวิชาการและนักเขียนทุกท่าน ท่านผู้สนใจกรุณาติดต่อผ่านทางอีเมลที่ infopress@idcpremier.com หรือทางโทรศัพท์หมายเลข 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

ราคา 285 บาท

คำนำ

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปัจจุบัน การสอบ A-Level มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และการสอบ A-Level ในวิชาภาษาไทย นับว่าเป็นอีกวิชาหนึ่งที่มีหลายคณะ และ มหาวิทยาลัยที่ใช้วิชานี้ ในการยื่นเพื่อสอบเข้า

“หนังสือสรุปเนื้อหา + ข้อสอบ A-Level ภาษาไทย (A-Level 81 Thai) มั่นใจเต็ม 100” เป็นหนังสือที่รวบรวมเนื้อหาวิชา ภาษาไทย ม.ปลาย ไว้อย่างครบถ้วน มีสอดแทรกด้วยเทคนิค ต่าง ๆ ที่ช่วยจดจำหลักการต่าง ๆ ทำให้ภาษาไทยที่ดูยาก อ่านแล้ว เข้าใจง่าย และ ที่พิเศษที่สุดคือ ข้อสอบเสมือนจริง 8 ชุด พร้อม เฉลยละเอียด เพื่อให้น้อง ๆ สามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

คณะผู้จัดทำหวังไว้อย่างยิ่งว่า... หนังสือเล่มนี้จะช่วยให้น้อง ๆ มีความพร้อม และความมั่นใจเกินร้อยในการลงสู่สนามสอบ ไม่ว่าจะสอบสนามไหน วิชาภาษาไทยก็ได้คะแนนสูงตามที่ต้องการ นะคะ

หากผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

Chapter 1	สรุปทุกเรื่องที่ต้องสอบ	1
Part 1 :	สรุป A-Level ภาษาไทย	1
	A-Level 81 Thai ภาษาไทย คืออะไร?.....	1
	A-Level 81 Thai ภาษาไทย ออกอะไรบ้าง? และ ควรเตรียมตัวอย่างไร?	2
Part 2 :	ลักษณะของภาษาไทย.....	5
	ระบบเสียงในภาษาไทย.....	6
	ชนิดของคำ.....	15
	รูปลักษณณ์คำไทย.....	20
	คำยืมภาษาต่างประเทศ.....	24
	คำ และ สำนวน.....	27
	สำนวนไทย.....	29
	ประโยค.....	30
	ระดับภาษา และ ราชาศัพท์.....	34
Part 3 :	การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.....	37
	การฟัง.....	37
	การพูด.....	37
	ทักษะการอ่าน.....	40
	ภาษากับความคิด.....	42
	การเขียน.....	46
	การสื่อสาร.....	47
Part 4 :	วรรณคดีวิจิตร.....	49
	การอ่านวรรณคดี.....	49
	ศิลปะการประพันธ์.....	49
	โวหาร.....	53

Chapter 2	ตะลุยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 1-8	57
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 1	57
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 2	71
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 3	85
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 4	99
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 5.....	113
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 6	129
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 7	145
	แนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 8	159
Chapter 3	เฉลยตะลุยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 1-8	175
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 1	175
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 2.....	183
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 3.....	189
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 4.....	195
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 5.....	201
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 6.....	207
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 7.....	215
	เฉลยแนวข้อสอบ A-Level ภาษาไทย ชุดที่ 8.....	221

Chapter

1

สรุปทุกเรื่อง ที่ต้องสอบ

✓ Part 1 : สรุป A-Level ภาษาไทย

A-Level 81 Thai ภาษาไทย คืออะไร?

A-Level ย่อมาจาก Applied Knowledge Level แต่เดิมคือวิชาสามัญนั่นเอง โดยข้อสอบ A-Level ภาษาไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัย (เลือกตอบ) จำนวน 5 ตัวเลือก จำนวนทั้งหมด 50 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ให้อเวลาในการทำข้อสอบ 90 นาที ซึ่งวิชา A-Level ภาษาไทยนั้น ก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะน้องๆ สามารถใช้ยื่นในรอบ Quota, รอบ Admission และ รอบ Direct Admission โดยน้องๆ ต้องศึกษาเกณฑ์การรับของแต่ละคณะว่าใช้วิชา A-Level วิชาอะไรบ้าง และ ใช้คะแนนเท่าใด

A-Level 81 Thai ภาษาไทย ออกอะไรบ้าง? และ ควรเตรียมตัวอย่างไร?

ถ้าน้องๆ อยากทราบหัวข้อที่จะออกในแต่ละปี น้องๆ ต้องไปศึกษาโครงสร้างข้อสอบ โดยสามารถดูได้ที่เว็บของ Mytcas.com โดยจะขอยกตัวอย่างโครงสร้างข้อสอบของปี 66 ที่มาจาก <https://blueprint.mycas.com/a-level-81-thai/> เพื่อเป็นแนวทางให้ นะคะ

1) การอ่าน

- 1.1 การอ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหา
- 1.2 การจับใจความ/การสรุปสาระสำคัญของข้อความ
- 1.3 การตีความ
- 1.4 การวิเคราะห์จุดประสงค์/เจตนาของผู้เขียน
- 1.5 การวิเคราะห์ข้อคิด/แนวคิดที่ได้จากการอ่าน
- 1.6 การอนุมานจากเนื้อหาของข้อความที่อ่าน
- 1.7 ท่าที/น้ำเสียง/อารมณ์ความรู้สึก/ความคิดเห็นของผู้เขียน

2) การเขียน

- 2.1 การเรียงลำดับข้อความ
- 2.2 การเรียงความ
- 2.3 การพรรณนา/บรรยาย/อธิบาย
- 2.4 การใช้เหตุผล
- 2.5 การแสดงทรรศนะ
- 2.6 การโต้แย้ง
- 2.7 การโน้มน้าว

3) การพูด การฟัง

- 3.1 การวิเคราะห์จุดประสงค์ในการพูด
- 3.2 การใช้ข้อความถาม และ ตอบที่สัมพันธ์กัน
- 3.3 การตีความ/อนุมาน/วิเคราะห์สาร/บุคลิกของผู้พูดหรือผู้ฟัง

4) หลักการใช้ภาษา

- 4.1 การสะกดคำ
- 4.2 การใช้คำตรงความหมาย
- 4.3 ประโยคกำกวม/ประโยคบกพร่อง
- 4.4 ประโยคสมบูรณ
- 4.5 ระดับภาษา
- 4.6 การใช้สำนวนถูกต้องตามความหมาย
- 4.7 ชนิดของประโยคตามเจตนา
- 4.8 คำที่มีความหมายตรง/อุปมา
- 4.9 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 4.10 ราชาศัพท์

เคล็ด (ไม่) ลับในการเตรียมตัวสอบ A-Level วิชาภาษาไทย

“ความจริงจังตั้งใจ คือกุญแจสำคัญสู่ความสำเร็จ”

น้องๆ ต้องจัดเวลาอ่านหนังสือ ทบทวนความรู้เพิ่มเติม และ หมั่นทำข้อสอบ โดยจับเวลาเพื่อทดสอบว่าทำทันหรือไม่ และ จดคะแนนในแต่ละครั้งเพื่อดูพัฒนาการของตนเอง และ เน้นย้ำเรื่องที่น้องๆ ตอบคำถามผิดเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง

โดยหนังสือ A-Level เล่มนี้ ได้จัดทำข้อสอบเสมือนจริงเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อน้องๆ มากที่สุด และ เป็นอีกกุญแจสำคัญที่จะทำให้ น้องๆ สอบติดตั้งที่ตั้งใจไว้นะคะ

✓ Part 2 : ลักษณะของภาษาไทย

ภาษาไทยที่เราใช้ทุกวันนี้มีลักษณะดังต่อไปนี้ค่ะ

1. มักเป็นคำพยางค์เดียว มีความหมายในตัวเอง ปรากฏในหมวดต่างๆ ดังนี้

- หมวดร่างกาย : ตา แขน ขา ปาก มือ ฯลฯ
หมวดธรรมชาติ : ป่า ดิน น้ำ ไฟ เขา ฯลฯ
หมวดกริยา : นอน ยืน นั่ง กิน ตาย ฯลฯ
หมวดเครือญาติ : พ่อ แม่ พี่ น้อง ป้า ฯลฯ

NOTE

คำไทยแท้บางคำที่มีหลายพยางค์ เช่น มะม่วง สะใภ้ ตะวัน กระจูด มะพร้าว ซึ่งคำเหล่านี้เกิดจาก

1. การกร่อนเสียง เช่น	หมากม่วง	กร่อนเสียงเป็น	มะม่วง
	สายตือ	กร่อนเสียงเป็น	สะตือ
2. การแทรกเสียง เช่น	ลูกดุม	แทรกเสียงตรงกลางเป็น	ลูกกระดุม
	นกจอก	แทรกเสียงตรงกลางเป็น	นกกระจอก
3. การเติมพยางค์หน้าคำมูล เช่น			
	จุ่มจุ่ม	เติมพยางค์หน้าคำมูลเป็น	กระจุ่มกระจุ่ม
	เดี่ยว	เติมพยางค์หน้าคำมูลเป็น	ประเดี่ยว

2. คำไทยแท้มักสะกดตรงตามมาตรา เช่น บ้าน กบ ช้าง จม ขาย เป็นต้น
3. คำไทยแท้ไม่มีตัวการันต์ ยกเว้น 3 คำ ได้แก่ ฝั้ว (หมายถึง ถั่วหอก) ม่าห์ (หมายถึง ฝึ) เยียร์ (หมายถึง งามยิ่ง)
4. คำไทยบางคำมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับบริบท ซึ่งทำให้หน้าที่ของคำเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น คำว่า “ชั้น”
- “โกชั้น” เป็นคำกริยา แสดงอาการร้องของไก่
 - “ชั้นน้ำ” เป็นคำนาม หมายถึง ภาชนะ หรือ อุปกรณ์ใส่น้ำ
 - “ชั้นนอต” เป็นคำกริยา หมายถึง หมุนให้ตึง หรือ แน่น
5. ภาษาไทยเป็นภาษาเรียงคำ หากเปลี่ยนตำแหน่งคำ ความหมายก็จะเปลี่ยนไป เช่น “ฉันตะเพื่อน” (ฉันเป็นประธาน) “เพื่อนตะฉัน” (ฉันเป็นกรรม)
6. คำหลักอยู่หน้าคำขยาย เช่น เลื้อสීමພູ (เลื้อ - คำหลัก, สීමພູ - คำขยาย) รับประทานอย่างเอร็ดอ่อย (รับประทาน - คำหลัก, อย่างเอร็ดอ่อย - คำขยาย)
7. ภาษาไทยเป็นภาษาดนตรี มีการใช้รูปวรรณยุกต์ที่ทำให้เสียง และ ความหมายต่างไปจากเดิม เช่น ปา ป่า ป้า ป๊า ป๋า

NOTE

ภาษาไทยมีการใช้วรรณยุกต์เช่นเดียวกับภาษาจีน สังเกตได้จากคําคัพท์ในคำยืมภาษาจีน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เปาะเปี๊ยะ ตัว เป็นต้น และ สังเกตได้ว่าคำยืมภาษาจีนมักใช้รูปวรรณยุกต์ตรี และ จัตวา

8. คำภาษาไทยที่ใช้รูปสระ ใอ (ไม้้วน) มี 20 คำ

ผู้ใหญหาผ้าใหม่	ให้สะใภ้ใช้คล้องคอ	ไฟใจเอาใส่ห่อ	มิหลงใหลใครขอดู
จะใครลงเรือใบ	ดูน้ำใสและปลาปู	สิ่งใต้อยู่ในตู้	มิใช้อยู่ใต้ตั้งเตียง
บ้าใปถือใຍบัว	หุดามัวมาไกลเคียง	เล่าท่องอย่าละเลียง	ยี่สิบม้วนจำจดี

9. ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีคำลักษณนาม เช่น สุนัขหนึ่งตัว ปีนโตหนึ่งเถา

10. ภาษาไทยเป็นภาษามีระดับ และมีคำที่ใช้ให้เหมาะกับกาลเทศะ หรือ บุคคล ได้แก่ ระดับภาษา และ ราชาศัพท์

11. ภาษาไทยมีการสร้างคำใหม่ด้วยการประสมคำ โดยใช้คลังคำที่มีอยู่เดิม เช่น

แม่ + น้ำ เป็นคำว่า “แม่น้ำ”

ป่า + ไม้ เป็นคำว่า “ป่าไม้”

ระบบเสียงในภาษาไทย

ภาษาไทยมีระบบไวยากรณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของภาษา ดังนั้น ในบทเรียนแรกเราจะมาทำความเข้าใจเรื่อง เสียงในภาษากันค่ะ

เสียงในภาษา

เสียงในภาษา แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่

- ✓ เสียงสระ หรือ เสียงแท้
- ✓ เสียงพยัญชนะ หรือ เสียงแปร
- ✓ เสียงวรรณยุกต์ หรือ เสียงดนตรี

รูป คือ สิ่งที่เห็น

เสียง คือ สิ่งที่ได้ยิน

เสียงพยัญชนะ หรือ เสียง 11 Ps

พยัญชนะไทย มี 21 เสียง 44 รูป

เสียงพยัญชนะ	รูปพยัญชนะ	เสียงพยัญชนะ	รูปพยัญชนะ
/ก/	ก	/ป/	ป
/ค/	ข ข ค ค ฅ	/พ/	ผ พ ภ
/ง/	ง	/ฟ/	ฝ ฟ
/จ/	จ	/ม/	ม
/ช/	ฉ ช ฌ	/ย/	ย ญ
/ซ/	ซ ศ ษ ส	/ร/	ร
/ด/	ด ฎ	/ล/	ล ฬ
/ต/	ต ฏ	/ว/	ว
/ท/	ท ฑ ฒ ณ ฐ	/ฮ/	ฮ ห
/น/	น ฌ	/อ/	อ
/บ/	บ		

คำถาม : น้อยๆ รู้ไหมคะว่า ทำไมรูปพยัญชนะ และ เสียงพยัญชนะมีจำนวนไม่เท่ากัน

ตอบ : จากตารางน้อยๆ จะเห็นว่า รูปพยัญชนะบางรูปออกเสียงเหมือนกันนั่นเองคะ

ทบทวนความเข้าใจเรื่อง รูปพยัญชนะ - เสียงพยัญชนะ

คำว่า “ดาว” รูปพยัญชนะต้น “ด” เสียงพยัญชนะต้น /ด/	คำว่า “เขียว” รูปพยัญชนะต้น “ข” เสียงพยัญชนะต้น /ค/	คำว่า “ภาพ” รูปพยัญชนะต้น “ภ” เสียงพยัญชนะต้น /พ/
คำว่า “หลาน” รูปพยัญชนะต้น “ล” เสียงพยัญชนะต้น /ล/	คำว่า “อย่า” รูปพยัญชนะต้น “ย” เสียงพยัญชนะต้น /ย/	คำว่า “พฤษ์” รูปพยัญชนะต้น “พ” เสียงพยัญชนะต้น /พร-/ เพราะอ่านว่า พริก (ควบกล้ำแท้)
คำว่า “กราบ” รูปพยัญชนะต้น “กร” เสียงพยัญชนะต้น /กร-/ เพราะอ่านว่า กราบ (ควบกล้ำแท้)	คำว่า “ไทร” รูปพยัญชนะต้น “ทร” เสียงพยัญชนะต้น /ซ/ เพราะอ่านว่า ไซ (ควบกล้ำไม่แท้ ทร- ออกเสียง เป็น ซ-)	คำว่า “จริง” รูปพยัญชนะต้น “จร” เสียงพยัญชนะต้น /จ/ เพราะอ่านว่า จิง (ควบกล้ำไม่แท้ - ไม่ออกเสียง ร)

ตัวอย่างการวิเคราะห์เรื่อง รูปพยางค์ - เสียงพยางค์

พยางค์ระดับ			
พยางค์ระดับเดี่ยว		พยางค์ระดับประสม/คู่/ควบ	
รูป	เสียง	รูป	เสียง
พยางค์ระดับเดี่ยว เช่น “กิน”	เสียงพยางค์ระดับเดี่ยว ออกเสียง /ก/ อ่านว่า “กิน”	พยางค์ระดับควบ ชนิดควบกล้ำ เช่น “พราย”	เสียงพยางค์ระดับประสม ออกเสียง /พร/ อ่านว่า “พราย”
พยางค์ระดับเดี่ยว ใช้ “ฤ” เป็นสระ เช่น ทฤษฎี	เสียงพยางค์ระดับประสม (ออกเสียงควบกล้ำ) ออกเสียง /ทร/ อ่านว่า “ทริด - สะ - ดี”	พยางค์ระดับควบ ชนิดอักษรนำ เช่น “หนาม”	เสียงพยางค์ระดับเดี่ยว ออกเสียง /น/
พยางค์ระดับเดี่ยว ใช้ “ฤ” เป็นพยางค์ระดับ เช่น ทฤธิ์	เสียงพยางค์ระดับเดี่ยว ฤ ออกเสียง /ร/ อ่านว่า “ริด”	พยางค์ระดับควบ ชนิดควบกล้ำไม่แท้ เช่น “ทราย”	เดี่ยว ออกเสียง /ช/ อ่านว่า “ชาย”

ไตรยางค์

ไตรยางค์	พยางค์													
อักษรสูง	ข	ช	ฉ	ฐ	ถ	ผ	ฝ	ศ	ษ	ส	ห			
อักษรกลาง	ก	จ	ฉ	ฉ	ด	ต	บ	ป	อ					
อักษรต่ำเดี่ยว	ง	ญ	น	ย	ณ	ร	ว	ม	ฬ	ล				
อักษรต่ำคู่	ค	ค	ฌ	ช	ฌ	จ	ฌ	ท	ธ	พ	ภ	ฟ	ช	ฮ
	เพื่อน (พ, ภ) เฮีย ซื่อ ฟักแฟง ทุก (จ, ฌ, ท, ธ) คำ (ค, ค, ฌ) เข้า (ช, ฌ)													

ความรู้เพิ่มเติม เรื่อง พยัญชนะสะกด

สะกดตรงตามมาตรา

เช่น นก มาก จิก ช้าง ตรง กลม เป็นต้น

สะกดไม่ตรงตามมาตรา

เช่น รูป (แม่ กบ) เวร (แม่ กน) กฏ (แม่ กด) เป็นต้น

ความรู้เพิ่มเติม เรื่อง คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำที่มีในภาษาไทย และ เป็นคำไทยแท้ มีเพียง 15 รูปเท่านั้น

ส	ก ข ค ต ป พ เช่น กรีบ ขรุขระ ครบ ตราบ ปราบ พริก
ล	ก ข ค ป พ ผ เช่น กลอง ขลาด คลาน ปลา พลาด ผลัก
ว	ก ข ค เช่น กวาด ขวาง ควาย

NOTE

ทร ที่ใช้เป็นตัวควบในภาษาไทย จะเป็นอักษรควบไม่แท้ เช่น ไทร ทราบ ทราม เป็นต้น
ทร ที่ออกเสียงควบแท้ก็มาจากภาษาสันสกฤต เช่น อินทรา จันทรา เป็นต้น
ตัวอักษรควบแท้ที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาอังกฤษ มี 6 เสียง ได้แก่

บร เช่น เบรก บรันดี บรอนซ์

บล เช่น บลู บล็อก

ดร เช่น ดรัมเมเยอร์ ดรอฟต์

ฟร เช่น ฟรี ฟรักโทส

ฟล เช่น ฟลูออรีน แพลต

ทร เช่น แทรกเตอร์ ทรัมเบ็ต

เสียงสระ หรือ เสียงแก่

1. รูปสระ 21 รูป ได้แก่

ะ	วิสรรชนีย์	อ	นฤคหิต (หยาดน้ำค้าง)	อ	ตัวอ
ั	ไม้ผัด หรือ ไม้หันอากาศ	ุ	ตินเหยียด	ย	ตัวย
ึ	ไม้ไต่คู้	ู	ตินคู้	ว	ตัวว
า	ลากข้าง	เ	ไม้หน้า	ฤ	ตัวรี
ิ	พินทุ์อิ	ใ	ไม้ม้วน	ฤ	ตัวรือ
ี	ฝนทอง	ไ	ไม้มลาย	ภ	ตัวลี
ื	พินหนู	โ	ไม้โอ	ภา	ตัวลือ

ความรู้เพิ่มเติม เรื่อง วิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์ (คำที่มีรูปวิสรรชนีย์)	คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ (คำที่ไม่มีรูปวิสรรชนีย์ แต่ออกเสียง อะ)
เช่น กระทะ มะระ มะลิ ประชาชน สระน้ำ เป็นต้น	เช่น สุมาคม เขนย จราจร ปฏิบัติ นรค เป็นต้น

เมื่อนำรูปสระมาประสมกันจะได้เสียงสระที่คุ้นเคย ตัวอย่างเช่น

รูปสระ	เสียงสระ
พินทุ์อิ + ฝนทอง	อี
หยาดน้ำค้าง + ลากข้าง	อ่า
ไม้หน้า + วิสรรชนีย์	เอะ
ไม้หน้า + ลากข้าง + วิสรรชนีย์	เอาะ
ไม้หน้า + พินทุ์อิ + พินหนู + ตัวอ	เอือ

2. เสียงสระ หรือ เสียงแท้ แบ่งออกเป็น

- สระเดี่ยว หรือ สระแท้ มีจำนวน 18 เสียง โดยแบ่งออกเป็นสระเสียงสั้น และ สระเสียงยาว
สระเสียงสั้น ได้แก่ อะ อิ อี ุ เอะ แอะ โอะ เอาะ เออะ
สระเสียงยาว ได้แก่ อา อี อื ู เออ แอ โอ ออ เออ

- **สระประสม หรือ สระเลื่อน** มีจำนวน 6 เสียง ได้แก่ เอียะ เอีย เอือะ เอือ อัวะ อัว แต่เรานับเพียงสระ “เอีย เอือ อัว” เนื่องจากเป็นเสียงที่มีคำในภาษาไทยใช้ เช่น เสียว เรือ หัว ส่วนสระเสียงสั้นมักเป็นคำยืมภาษาจีน และ เป็นการเลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เปี้ยะ ผัวะ เป็นต้น เทคนิคการจำง่าย ๆ คือ “**เมีย เปือ ผัว**”

รัสสระ	ทึบสระ
เอียะ (อิ + อะ)	เอีย (อี + อา)
เอือะ (อี + อะ)	เอือ (เอี + อา)
อัวะ (อุ + อะ)	อัว (อู + อา)

- **สระเกิน** มีจำนวน 8 เสียง ได้แก่ อำ ไอ โอ โเอ ฤ ฤา ฎ ฎา (สระเหล่านี้มีเสียงพยัญชนะท้ายเกินมา)

การใช้สระ ได้แก่

1. สระคงรูป

เช่น “บิน” สะกดว่า “บ + อิ + น”
 “เรา” สะกดว่า “ร + เอา”

จำง่าย ๆ ว่า ออกเสียงอย่างไร เขียนเช่นนั้น

2. สระลดรูป คือ

เช่น “นก” สะกดว่า “น + โอะ + ก”
 “สวย” สะกดว่า “ส + อัว + ย”

คำที่มองไม่เห็นสระ จะทราบก็ต่อเมื่อสะกด

3. สระเปลี่ยนรูป

เช่น “วัน” สะกดว่า “ว + อะ + น”
 “เดิน” สะกดว่า “ด + เออ + น”

คำที่ใช้สระที่มีการเปลี่ยนรูปจากเสียงที่ออก

NOTE

ในเรื่อง สระ น้อย ๆ จะต้องอ่านโจทย์และวิเคราะห์โจทย์ให้รอบคอบนะค่ะว่า โจทย์ต้องการถามเรื่อง สระ ตามหลักทางไวยากรณ์ หรือ ตามการออกเสียง เพราะมีคำบางคำที่ออกเสียงตามความเคยชินแต่ตรงข้ามกับหลักไวยากรณ์

เช่น “ดื่มน้ำ” คำว่า “น้ำ” สระ “อำ” ตามหลักไวยากรณ์เป็นสระเกินซึ่งเป็นสระเสียงสั้น แต่ในบริบทนี้ออกเสียงว่า “น้ำม” ซึ่งออกเสียงเป็นสระเสียงยาว

“น้ำส้ม” คำว่า “น้ำ” สระ “อำ” ตามหลักไวยากรณ์เป็นสระเกินซึ่งเป็นสระเสียงสั้น ในบริบทนี้ออกเสียงว่า “น้ำ” ออกเสียงสระสั้นตามหลักไวยากรณ์

“เลขก้า” คำว่า “แก้ว” สระ “เอา” ตามหลักไวยากรณ์เป็นสระเกินซึ่งเป็นสระเสียงสั้น แต่ในบริบทนี้ออกเสียงว่า “ก้าว” ซึ่งออกเสียงเป็นสระเสียงยาว

“ก้าว” คำว่า “แก้ว” สระ “เอา” ตามหลักไวยากรณ์เป็นสระเกินซึ่งเป็นสระเสียงสั้น ในบริบทนี้ออกเสียงว่า “แก้ว” ออกเสียงสระสั้นตามหลักไวยากรณ์

เสียงวรรณยุกต์ หรือ เสียงดนตรี

วรรณยุกต์ในภาษาไทย มี 4 รูป ได้แก่ ◌ ◌ ◌ ◌

และมี 5 เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา

สิ่งควรรู้เกี่ยวกับเรื่อง วรรณยุกต์

- คำพื้นเสียง คือคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ เช่น ดาว เรือ มะนาว สะพาย เป็นต้น
- ทุกพยางค์แม้ไม่มีรูปวรรณยุกต์ แต่จะต้องมีเสียงวรรณยุกต์กำกับเสมอ เช่น

คำ	รูปวรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์
ช่อ	◌	โท
ขาย	-	จัตวา
ร้าน	◌	ตรี
ก้าน	◌	โท
โต๊ะ	◌	ตรี
อก	-	เอก

พยางค์ และ คำ

“คำ” เป็นหน่วยของภาษาที่สื่อถึงความหมาย

“พยางค์” คือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ ซึ่งจะมี หรือ ไม่มีความหมายก็ได้

ตัวอย่าง

คำว่า “โต๊ะ” เป็น คำ 1 คำ มี 1 พยางค์

คำว่า “จรรยา” เป็น คำ 1 คำ มี 3 พยางค์

คำว่า “ชบา” เป็น คำ 1 คำ มี 2 พยางค์

คำว่า “แก้วน้ำ” เป็น คำประสม 1 คำ ที่เกิดจากคำมูล 2 คำ และ มี 2 พยางค์

คำว่า “จิตวิทยา” เป็น คำสมาส 1 คำ ที่เกิดจากคำมูล 2 คำ และ มี 5 พยางค์

ความแตกต่างของพยางค์
และ คำ ก็คือ ความหมายนั่นเอง

กลุ่มคำ หรือ วลี

กลุ่มคำ หรือ วลี เป็นส่วนหนึ่งของประโยค ทำหน้าที่เป็นส่วนของภาคประธาน หรือ ภาคแสดง เช่น น้องสาวของฉัน จังหวัดในภาคเหนือ คุณครูระดับชั้นมัธยมศึกษาทุกคน อ่านหนังสือวิชาภาษาไทยทุกวัน เป็นคณะกรรมการนักเรียน เป็นต้น

จากตัวอย่างข้างต้น น้องๆ จะเห็นว่ากลุ่มคำ หรือ วลีเหล่านั้นยังขาดความชัดเจน จึงถือเป็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์ และ ไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้

คำเป็น - คำตาย

คำเป็น	คำตาย
1. คำที่ไม่มีตัวสะกด + ประสมด้วยสระเสียงยาว (สระเสียงยาว ได้แก่ อา อี อื อู เอ แอ โอ ออ เออ เอีย เอือ อัว ฤ ฎ) เช่น ภาษา ปอบัว เปียนโน มือถือ ปูนา เป็นต้น	1. คำที่ไม่มีตัวสะกด + ประสมด้วยสระเสียงสั้น (สระเสียงสั้น ได้แก่ อะ อิ อี อู เอะ แอะ โอะ เอาะ เอือะ เอือะ อัวะ ฤ ฎ) เช่น มะลิ โต้ะ เออะอะ กระทะ ทะลุ เป็นต้น
2. คำที่สะกดในมาตราแม่ “กน กม เกย เกอว กง” (นมยวง) + ประสมด้วยสระเสียงสั้น หรือ ยาวก็ได้ <ul style="list-style-type: none"> • สะกดตรงตามมาตรา เช่น คน เขียว ชาย จาน • สะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น กาล วาฬ กาญจน์ 	2. คำที่สะกดในมาตราแม่ “กก กบ กด” (กบด) + ประสมด้วยสระเสียงสั้น หรือ ยาวก็ได้ <ul style="list-style-type: none"> • สะกดตรงตามมาตรา เช่น นก จับ บาด โลก • สะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น โชค รูปภาพ กฎ
3. คำที่ประสมด้วยสระ “อำ ไอ โอ เอา” เช่น ทำ ใจ ไป เรา	

คำครุ - คำลหุ (ใช้ในการพิจารณาคำประพันธ์ชนิดฉันท)

คำครุ คือ พยางค์ที่มีเสียงหนัก ใช้สัญลักษณ์ ˊ	คำลหุ คือ พยางค์ที่มีเสียงเบา ใช้สัญลักษณ์ ˋ
1. คำที่ไม่มีตัวสะกด + ประสมด้วยสระเสียงยาว เช่น ปลา หู เปีย เกเร	1. คำที่ไม่มีตัวสะกด + ประสมด้วยสระเสียงสั้น เช่น กะทิ ดู เตะ โต้ะ
2. คำที่ประสมด้วยสระ อำ ไอ โอ เอา เช่น ใจ ดำ ไป เรา	2. คำที่เป็นพยัญชนะตัวเดียว เช่น บ บ่ ณ ฐ ก็
3. คำที่มีตัวสะกดในทุกมาตรา เช่น กิน เวร นม เลย ลุย ดาว คง ตก เมฆ รูป ลาบ ซาติ สด เกอว	

พยางค์ปิด - พยางค์เปิด

พยางค์ปิด	พยางค์เปิด
คือพยางค์ที่มีเสียงพยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกด <u>ปิด</u> ท้ายพยางค์ เช่น บ้าน มีเสียง -น เป็นเสียงพยัญชนะท้าย เมฆ มีเสียง -ก เป็นเสียงพยัญชนะท้าย ระวัง!! ไหน มีเสียง -ย เป็นเสียงพยัญชนะท้าย ใคร มีเสียง -ย เป็นเสียงพยัญชนะท้าย เบา มีเสียง -ว เป็นเสียงพยัญชนะท้าย ดำ มีเสียง -ม เป็นเสียงพยัญชนะท้าย	คือพยางค์ที่ไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย หรือ เสียงตัวสะกดปิดท้ายพยางค์ เช่น นา เปีย โน โบ เป็นต้น

ชนิดของคำ

คำในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่

1. คำนาม
2. คำสรรพนาม
3. คำกริยา
4. คำวิเศษณ์
5. คำบุพบท
6. คำสันธาน
7. คำอุทาน

คำนาม

คำนาม คือคำที่แสดงถึง บุคคล สัตว์ สิ่งของ สถานที่ สภาพ อาการ และ ลักษณะ เช่น คน สุนัข กล้องโรงเรียน เป็นต้น

คำนาม แบ่งออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่

1. **सामานยนาม** หรือ คำนามสามัญ คือคำนามทั่วไปที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง เช่น นักเรียน ผู้หญิง โรงพยาบาล โรงเรียน ถนน เป็นต้น
2. **วิสามานยนาม** หรือ คำนามวิสามัญ คือคำนามที่เจาะจง หรือ มีชื่อเฉพาะ เช่น เด็กหญิงมะลิ คุณครูดุจดาว โรงพยาบาลวิภาวดี โรงเรียนหอวัง ถนนพหลโยธิน เป็นต้น
3. **สมุหนาม** หรือ คำนามบอกหมวดหมู่ คือคำนามที่แสดงถึงสิ่งที่รวมกันเป็นจำนวนมาก เช่น คณะครู ผุ้ชงก กองทหาร ไชยสงคราม เป็นต้น
4. **ลักษณะนาม** หรือ คำนามบอกลักษณะ คือคำที่บอกลักษณะของคำนาม คำลักษณะนามมักอยู่หลังคำบอกจำนวนนับ เช่น สุนัข 1 ตัว, เด็ก 3 คน, ช้าง 1 เชือก, ปืนโต 1 เคา เป็นต้น
5. **อาการนาม** คือคำนามที่บอกกริยาอาการ ซึ่งมักขึ้นต้นด้วยคำว่า “การ” และ “ความ” นำหน้าคำกริยาหรือ คำวิเศษณ์ เช่น การเรียน ความดี ความรัก

แต่ “การเรียน การเมือง” ไม่ใช่อาการนามนะคะ เพราะคำเหล่านี้ตามด้วยคำนาม

คำสรรพนาม

คำสรรพนาม คือคำที่ใช้แทนคำนาม ซึ่งแบ่งเป็น 7 ประเภท ได้แก่

- บุรุษสรรพนาม (ออกข้อสอบบ่อยที่สุดค่ะ)** เป็นสรรพนามที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสาร ผู้รับสาร และ ผู้ที่เรากล่าวถึง แบ่งออกเป็น
สรรพนามบุรุษที่ 1 ใช้แทนผู้พูด หรือ **ตัวฉัน** เช่น ฉัน ดิฉัน ผม ข้าพเจ้า เรา หนู เป็นต้น
สรรพนามบุรุษที่ 2 ใช้แทนผู้รับสาร หรือ **ตัวเธอ** เช่น ท่าน คุณ เธอ แก เป็นต้น
สรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้แทน**ผู้ที่ถูกกล่าวถึง** เช่น ท่าน เขา มัน เธอ แก เป็นต้น
- ประพันธสรรพนาม** หรือ สรรพนามที่ใช้เชื่อมประโยค สรรพนามนี้ได้แก่คำว่า ผู้ ที่ ซึ่ง อัน เช่น ดอกไม้ที่อยู่ในแจกันเป็นดอกกุหลาบ
- วิภาคสรรพนาม** หรือ สรรพนามบอกความชี้ซ้ำ ได้แก่คำว่า ต่าง บ้าง กัน เช่น เด็กๆ ต่างวิ่งเข้ามาหลบฝน
- นิยมนสรรพนาม** หรือ สรรพนามชี้เฉพาะ ได้แก่คำว่า นี้ นั้น โน่น โนน เช่น นี้เป็นบ้านของศิลปินชื่อดังคนนั้น
- อนิยมนสรรพนาม** หรือ สรรพนามบอกความไม่เจาะจง กล่าวคือ ใช้คำแสดงคำถามแต่ไม่ต้องการคำตอบ ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ไหน ไต เช่น ใครว่างก็ช่วยกันขนของเข้ามาข้างในหน่อย
- ปลุจฉาสรรพนาม** หรือ สรรพนามที่เป็นคำถาม กล่าวคือ ใช้คำแสดงคำถามที่ต้องการคำตอบ ได้แก่คำว่า ใคร อะไร ไหน ไต เช่น ใครจะไปเที่ยวเชียงใหม่กับฉันบ้าง
- สรรพนามที่เน้นตามความรู้สึกของผู้พูด ซึ่งอยู่หลังคำนามเพื่อบอกความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อบุคคลที่กล่าวถึง เช่น หลวงพ่อท่านอาพาธมาสองอาทิตย์แล้ว (บอกความรู้สึกแสดงความนับถือ)

คำกริยา

คำกริยา คือคำที่แสดงอาการ หรือ แสดงการกระทำ เช่น แมวร้อง, สุนัขเห่า, คุณครูสอนหนังสือ เป็นต้น

คำกริยา แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

- อกรรมกริยา** หรือ คำกริยาที่ไม่ต้องการกรรมก็มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง เช่น พ่อนอนหลับ, กระจ่างกระโดด, น้องหัวเราะ เป็นต้น
- สกรรมกริยา** หรือ คำกริยาที่ต้องมีกรรม ประโยคจึงจะได้ใจความสมบูรณ์ เช่น คุณป้ากินส้มตำ, คุณลุงตัดหญ้า, นักเรียนอ่านหนังสือ เป็นต้น